

§ 1 Nr. 7 og 16. December 1914, ikke bevirket, at den paagældende har mistet sin Valgret, hvorimod det i Tilfælde af en *fuldstændig* Eftergivelse ikke kan bringes i Overensstemmelse med Lovens Krav at lade den paagældende bevare sin Valgret; dertil maa udkræves Lovhjemmel, og en saadan Lovhjemmel er altsaa nu, forsaavidt angaar Valgene i 1917, givet ved den nye Lov, for det Tilfælde, at Eftergivelsen skyldes den paagældendes Indkaldelse til Sikringsstyrken. — Folketingets Udvalg stillede et Par Ændringsforslag, der skulde bidrage til at præcisere, at Loven alene gælder Valgene 1917 og det Tilfælde, at det er Indkaldelse til Sikringsstyrken, der har motiveret Eftergivelsen. Udvalget udtaler i Betænkningen, at der er Enighed mellem Udvalget og Ministeren om, at Ministeriets ovennævnte Afgørelser af 1905, 1908 og 1914 ikke berøres af den nye Lov. Ændringsforslagene vedtoges, og Lovforslaget vedtoges derefter enstemmig at begge Ting.

Under 1ste Behandling af Lovforslaget henledte *Berntsen*, der var Ordfører for Venstre, Opmærksomheden paa den Modvillie, som mange Steder fandtes mod at sidde i de kommunale Raad paa Grund af de store Byrder, som under de nuværende Krigsforhold var paalagte de kommunale Raad, hvilket endog havde haft til Følge enkelte Steder, at Personer havde undladt at betale Skat for saaledes at være sikrede imod at blive valgt ind i de kommunale Raad, og da det nu ikke vilde være heldigt for Kommunerne at skulle skifte Sogneraadsmlemmer under de vanskelige Forhold, vi befinder os under, vilde han anse det for formaalstjenligt, om Regering og Rigsdag enedes om i Aar i Stedet for at gaa til Valg nu at forlænge Valgperioden for de nuværende kommunale Raad med et Aar. Ud fra disse Betragtninger vilde han foreslaa Lovforslaget — som han i øvrigt tilsagde Partiets Støtte — henvist til et Udvalg. I dettes Betænkning udtales, at Udvalget har beskæftiget sig bl. a. med det fremdragne Spørgsmaal saavel som med Spørgsmaalet om en større Medhjælpssum til Formændene for Raadene paa Grund af det, under de overordentlige Forhold, saa stærkt stigende Arbejde. Men da det fremrykkede Tidspunkt gør en hurtig Vedtagelse af Lovforslaget nødvendig, er man enedes om ikke at inddrage andre Spørgsmaal under Behandlingen. — Jfr. videre herom ndfr. pag. 196 ff.

Kalenderaar (jfr. Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868 § 6) og derhos efter det foreliggende ikke kan anses for at være i Restance med Betalingen af Skat for bemeldte Tidsrum, maa Ministeriet holde for, at de paagældende Personer ej heller kan forbigaaes ved Valglisternes Udarbejdelse“.